

[Lynntrup Nielsen.]

de øvrige ærede ordførere tilsige mit partis medvirken til forlængelse af denne lov.

Søren Olesen: Man har fra næsten alle sider beklaget, at det skulle være nødvendigt at forlænge denne lovgivning om ind- og udførsel af fisk, og jeg finder det derfor meget betænkeligt, at man så uden videre alligevel slutter med at anbefale lovforslaget. Nu har vi forlænget loven år efter år, og man kunne forsåvidt lige så godt foreslå, at den skulle gælde ubegrænset, da man jo dog kunne ophæve den, når man fandt det fornødent. Jeg tror, der er grund til at overveje, om man ikke netop nu for alvor skulle tage fat på at få denne lovgivning ophævet.

Jeg synes, de oplysninger, der er givet her, peger noget i den retning. Der har indenfor OEEC været enighed om, at der burde tilstræbes en liberalisering; mange lande har altså givet deres tilslutning, men der er kun 3, som har gennemført liberaliseringen op til de 100 pct., nemlig Storbritannien, Norge og Italien; for Italiens vedkommende er liberaliseringen ikke gennemført fuldtud. Nu kan man, synes jeg, sige, at hvis ikke de lande, der er enige om virkelig at skride til gennemførelse af liberaliseringen — og det gælder altså også Danmark, der har givet udtryk for, at man ønskede en sådan gennemførelse — også virkelig liberaliseringen, kan de heller ikke regne med at få de øvrige lande til at slutte op om den. Det er karakteristisk, at Italien har truet med, at hvis liberaliseringen ikke blev til virkelighed hos de andre lande, ville Italien skride til en tilbagevenden til restriktionerne og altså ophæve en del af den liberalisering, de har ønsket og tildels også har gennemført. Jeg ved også, at Norge i det sidste års tid har opnået gunstigere betingelser i Italien med hensyn til afsætning af visse fiskearter, end Danmark har, og det tyder noget på, at Norge, som har liberaliseret op til 100 pct., har stået stærkere og har haft mere goodwill i Italien, end vi har haft.

Jeg synes næsten, man har lov at drage i tvivl, at der fra dansk side virkelig er noget ønske om at få denne lovgivning ophævet. Jeg forstår på de tidligere ordførere, at det har vejet betydeligt til, at organisatio-

nerne har anbefalet en fortsættelse af lovgivningen, men man må være klar over, at det er organisationernes repræsentanter, der har talt, og deres udtalelser vil ikke altid være udtryk for den almindelige tankegang. Man kan ikke tænke sig, at eksportørerne, hvis vi frigav eksporten af fisk og fiskevarer, ville handle så uforsvarligt, at de ikke sørgede for at hjemføre betaling for de varer, de leverer. Desuden er det ikke ukendt for os, at i de såkaldte ulovlige bytteforretninger, som har været fremdraget og har været for retten, har handelen med fisk været indblandet næsten hver eneste gang, og selvom disse bytteforretninger ganske vist er ulovlige efter lovgivningen — og som sådan naturligvis ikke skal tolereres, for lov skal holdes — har man tit måttet spørge sig selv, om ikke mange af disse bytteforretninger i virkeligheden har været til gavn for landets afsætning af fisk og har bragt handler i stand, som ellers ikke ville være kommet i stand. Den omstændighed, at de ikke synes at have skadet landet, burde dog bevirke, synes jeg, at man overvejede at lave loven om.

Jeg kan ikke give tilslutning til en forlængelse af denne lovgivning.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke ordførerne for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre for deres tilslutning til lovforslaget. Det ærede medlem hr. Søren Olesen var ikke særlig venligt stemt overfor det og mente nærmest, at vi måtte finde udvej for en afslutning af denne lovgivning; jeg havde egentlig heller ikke ventet, at partiets stilling havde ændret sig fra tidligere tid. Jeg vil til de ærede ordførere gerne fremsætte et par bemærkninger.

Jeg personlig har ikke noget større ønske om at bibeholde lovgivningen længere, end den er nødvendig for dansk fiskeri og dansk økonomi.

Til det ærede medlem hr. Gideon vil jeg sige, at jeg har godt hørt den retshistorie, det ærede medlem skildrede her, men jeg kan ganske roligt trøste det ærede medlem med, at sådanne forhold foreligger ikke her og vil ikke komme til at foreligge i forbindelse med denne lovgivning.

Det ærede medlem hr. Gideon spurgte mig endvidere, om Italien, Norge og Eng-